

en Tid, da vi tilstræbe at indføre færre Instanser ved vore Domstole i Almindelighed, her ville opretholde 3 Instanser. Jeg gjorde allerede ved Sagens 1ste Behandling opmærksom herpaa, men, saavidt jeg erindrer, meente det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) dengang, at jeg tog Feil, og at jeg ved nærmere Overveelse vilde finde, at jeg tog Feil i, at der var 3 Instanser. Jeg er imidlertid netop efter nærmere Overveelse kommen til at see, at der i visse Tilfælde kan blive 3 Instanser, nemlig i disse Appellations-tilfælde, og det finder jeg i det Hele taget er en Feil. Naar vi overhovedet troe, at Landets Borgeres Bøjsager, Sager, der endog kunne angaa deres Liv, bør tilstræbes afgjorte ved Domstole, der indskrænktes til 2 Instanser, troer jeg, det er en Feil, at man her i et enkelt Anliggende skulde behøve 3 Instanser. Til Støtte for min Mening, at der er 3 Instanser skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at vi efter det Forslag, som blev vedtaget ved 2den Behandling, for det Første have Skattecommissionsonerne, for det Andet, Overstattecommissionsonerne, og for det Tredie kan der i det Tilfælde, som er omtalt i § 25, af Ministeren indrettes en tredie Domstol, nemlig visse af ham beskillede Mænd, som isjen komme til at danne en Overdomstol over Overstattecommissionsoner. I det Tilfælde, som er omtalt i § 25, nemlig at en Skattecommission faaer tilbagefødt sin Skatteansættelse, og efter paany at have indleveret den til Overstattecommissionsionen, faaer den forkastet, forekommer det mig, at det maatte være nok, at Overstattecommissionsionens Afgjørelse ikke skulde kunne appelleres. Det er dette, som dette Vædringsforslag under Nr. 37 gaaer ud paa, og det forekommer mig at være aldeles i Overeensstemmelse med de Bøjsager, der forøvrigt her i Landet ere for at indskrænke Antallet af Instanser i Domsager, thi dette er jo ogsaa en Domsag. — Jeg vilde finde det ubeskedent, om jeg efter Sagens Stilling vilde opholde Thinget længere, men jeg troer ogsaa, at jeg tilstrækkeligt har fremsat det, hvori Hovedsagen bestaaer, og man vil altsaa nu kunne tage under Overveelse, hvorledes man vil stille sig

dertil. Jeg skal derfor for Diebliffet ikke udtale mig videre om Sagen.

Scavenius: I Forening med endel andre ærede Medlemmer har jeg under Nr. 42 stillet det Forslag, at den her foreliggende Lov kun skal gælde for to Skatteligninger. Jeg tør ikke træde op som Ordfører for mine ærede Medforslagsstillere, da jeg troer at vide, at det er meget forskjellige Grunde, der have bevæget de forskjellige Medlemmer til at tiltræde dette Forslag. Jeg skal kun kortelig udvinkle mine Grunde til at stille Forslaget. For at gaae ind paa en stedsevarende Indkomstskat, maatte det for mig være klart, at den virkelig var umundværlig; men til den Overbevisning har jeg paa ingen Maade kunnet komme. Jeg kan see, at det nu for Diebliffet er nødvendigt, at skaffe Statskassen en forøget Indtægt, men om det, naar man i nogle Aar aarliggen har udredet ca. 1 Million extra, vil være nødvendigt vedblivende at udrede en saadan Indkomstskat, er mig saa langt fra klart, at jeg endog har det Haab, at det vil kunne undgaaes, forsaavidt vi forøvrigt beholde Fred. Jeg har flere Gange, saavel i forrige, som i denne Session, haft Leilighed til at udvinkle mine Anskuelser om, hvad der under vore nuværende Forhold kan forlanges i Retning af en god Finantsbalance. Jeg troer, at vi hidtil, det vil sige i de Aaringer, der ere forløbene siden sidste Krig, have kunnet glæde os ved, at Staten i Formue ikke er gaaet tilbage i nogen betydelig Grad. Staten har vel af sine Activer forbrugt betydeligt Mere, end den har afbetalt paa sin Gjæld, men den har paa den anden Side erhvervet sig nye Activer i de nyde Jernbaner istedetfor. Hvis Forholdet derfor nu stilledes sig saaledes, at vi for Fremtiden, ligesom det hidtil for de sidste Aar har været Tilfældet, kunde have Haab om at kunne uden betydeligt Tab realisere af vor Reservecfond og derved frembringe de nødvendige Midler til Anlæget af de Jernbaner, som nu engang ved Lov ere bestemte at skulle bygges, saa skulde jeg ubetinget stemme imod enhver, selv en midlertidig Indkomstskat, men Forholdet har viist sig ikke længere at være saaledes. Det